

INWESTOR	URZĄD GMINY W BOLESŁAWIU 33-220 BOLESŁAW
OBIEKT	DAWNY DWÓR SROCZYŃSKICH 33-220 BOLESŁAW 160 DZ. NR 592/1, OBR. 0001 BOLESŁAW
NAZWA PROJEKTU	PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DOTYCZĄCY PRZEBUDOWY DAWNEGO DWORU SROCZYŃSKICH W BOLESŁAWIU, DZ. NR 592/1, OBR. 0001 BOLESŁAW

ZESPÓŁ OPRACOWUJĄCY	mgr szt. ELŻBIETA MALINA - WĄSOWSKA mgr Elżbieta Malina-Wąsowska Konservator dzieł sztuki Nr dyplomu 8847 mgr hist. szt. JOANNA MIKRUT - DYREK MGR HISTORII SZTUKI WHIDK/HS/146 Joanna Mikrut-Dyrek
------------------------	---

BRANŻA	KONSERWACJA
FAZA	PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
TREŚĆ	OPIS, DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA
DATA OPRACOWANIA	GRUDZIEŃ 2023

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

Spis treści

I. WSTĘP.....	3
II. HISTORIA OBIEKTU.....	3
III. OPIS OBIEKTU.....	5
IV. BUDOWA TECHNOLOGICZNA.....	5
V. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ.....	6
Pokrycie dachowe, więźba dachowa i kominy.....	6
Stropy.....	7
Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.....	7
Tynki elewacyjne.....	8
Schody wejściowe.....	9
Stolarka okienna i drzwiowa.....	9
Elementy metalowe: balustrada, okucia i klamki.....	10
Instalacja odgromowa.....	10
VI. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.....	11
Prace rozbiórkowe.....	12
Pokrycie dachowe, więźba dachowa i kominy.....	12
Stropy.....	13
Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.....	13
Tynki elewacyjne.....	14
Schody wejściowe i boczne.....	15
Stolarka okienna i drzwiowa.....	15
Elementy metalowe: okucia i klamki.....	16
Instalacja odgromowa.....	16
VII. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH.....	17
Prace rozbiórkowe.....	17
Pokrycie dachowe, więźba dachowa i kominy.....	17
Stropy.....	18
Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.....	18
Tynki elewacyjne.....	19
Schody wejściowe i boczne.....	20
Stolarka okienna i drzwiowa.....	20
Elementy metalowe: okucia i klamki.....	21
Instalacja odgromowa.....	22
IX DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA.....	24

I. WSTĘP

Program ma na celu określenie założeń programu prac konserwatorskich przebudowy budynku dworu w Bolesławiu. Planowane prace mają na celu przywrócenie budynkowi, znajdującemu się obecnie w katastrofalnym stanie dawnej świetności oraz adaptacja do współczesnych potrzeb użytkownika.

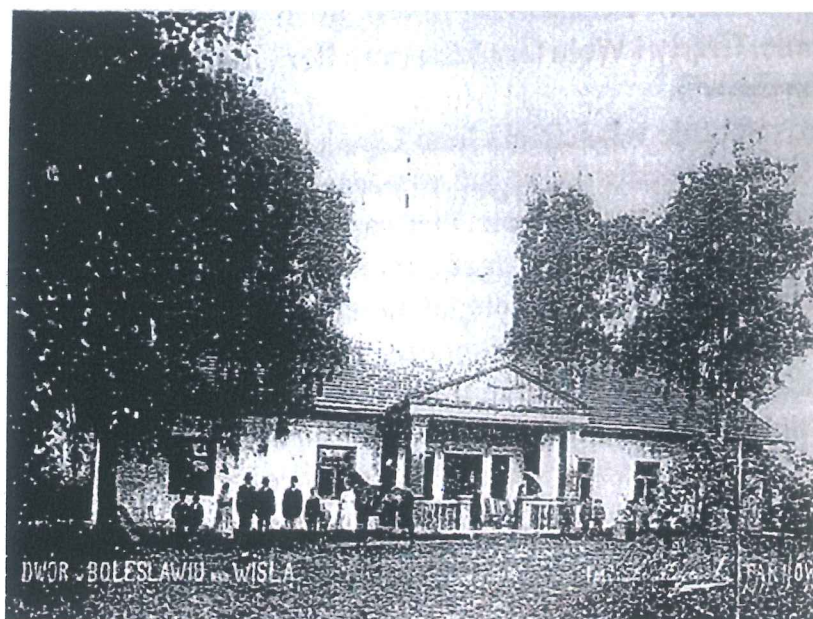
Przedmiotowy budynek wpisany jest do gminnej ewidencji zabytków – nr 146.

II. HISTORIA OBIEKTU

Dwór został wzniesiony na początku XIX wieku dla rodziny Sroczyńskich, wielce zasłużonego rodu biorącego udział w wojnach szwedzkich, napoleońskich i powstaniach narodowych XIX wieku.

W tym dworze w roku 1858 urodził się Tadeusz Sroczyński, znany przedwojenny przemysłowiec, właściciel szybów naftowych i okazałego pałacu w Jaśle. Ostatnim właścicielem dworu, przed wywłaszczeniem był Stefan Sroczyński.

Dwór znacznie przebudowano w latach 60 – tych, pozbawiając go typowych cech stylowych. Zgodnie z zachowanym zdjęciem archiwalnym z początku XX wieku zmianie uległa oprawa wejścia głównego – przebudowano portyk oraz rozbudowano o przybudówki.

Ilustracja 1: Zdjęcie archiwalne z początku XX wieku.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

Obecnie obiekt posiada elementy niehistoryczne, które w znacznym stopniu zaburzają jego bryłę oraz wprowadzają wartości niehistoryczne. Wśród tych elementów należy wymienić:

- a) portyk wejściowy wraz z frontonem
- b) dobudówki
- c) stolarka okienna i drzwiowa o podziałach rozbieżnych z oryginalnymi,
- d) taras za budynkiem.

Wyżej wymienione elementy są wynikiem analizy zdjęć archiwalnych. Sugeruje się zatem przywrócenie historycznego charakteru w jak największym stopniu.

Ilustracja 2: Zdjęcie archiwalne z końca XX wieku.

MGR HISTORII SZTUKI
WHIDK/HS/146
Joanna Mikrut-Dyrek

Joanna Mikrut-Dyrek

III. OPIS OBIEKTU

Budynek parterowy z nieużytkowym strychem, na planie prostokąta z portykiem wejściowym na osi, tarasem na elewacji tylnej oraz dobudówkami od strony południowej. Obiekt przekryty dachem dwuspadowym z dachówką cementową, dobudówki dachami jednospadowymi krytymi papą.

Elewacja frontowa pięcioosiowa z portykiem czterokolumnowym na osi, dźwigającym balkon. W linii skrajnych kolumn pilastry. Kolumny i pilastry o kostkowych kapitelach, bez baz, posadowione bezpośrednio na spoczniku schodów. Szczyt frontonu geometryczny, bez cech stylowych. Elewacja tylna oraz boczne niesymetryczne, z oknami oraz drzwiami o różnych rozmiarach.

Elewacje budynku bez dekoracji sztukatorskiej i rozbudowanego detalu architektonicznego. Elementami dekoracyjnymi jest portyk kolumnowy oraz skromny gzyms podokapowy. Otwory okienne i drzwiowe bez opasek.

Stolarka okienna i drzwiowa drewniana skrzynkowa, z znacznym stopniu pozbawiona szklenia. Kwatery okien i skrzydła drzwiowe otwierane na zewnątrz i do wewnątrz.

IV. BUDOWA TECHNOLOGICZNA

Budynek murowany w technologii tradycyjnej z cegły. Ściany zewnętrzne i nośne budynku wzniesione z cegły pełnej na zaprawie wapienno – piaskowej z wysuniętymi ceglami pod wyprawę tynkarską gzymsów i cokołów. Ściany działowe wtórnie.

Budynek przykryty dachem dwuspadowym z dachówki cementowej, przybudówki papą. Kominy murowane z cegły pełnej, tynkowane w części poddasza, surowe ponad połacią dachową.

Stolarka okienna i drzwiowa drewniana, skrzynkowa malowana na kolor biały.

V. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Stan zachowania dworu należy uznać za katastrofalny, z uwagi na brak właściwej opieki nad obiektem. Ponieważ budynek nie był wystarczająco dobrze zabezpieczony, dochodziło cyklicznie do dewastacji wnętrza, a także uszkodzeń, które nie były systematycznie naprawiane (np. pokrycie dachowe).

Niewątpliwie poważne uszkodzenia pokrycia dachowego oraz uszkodzenia konstrukcyjne, stanowią najważniejszy czynnik wpływający na obecny stan zachowania wszystkich elementów budynku.

Przyczyną złego stanu zachowania budynku jest także roślinność, która poprzez gromadzenie i magazynowanie wilgoci przyczynia się do degradacji wszystkich elementów. Na portyku i ścianie frontonu widoczne są samosiejki sporych rozmiarów, których korzenie rozsadzają strukturę ścian, stopów i tynków.

Pokrycie dachowe, więźba dachowa i kominy.

Istniejące pokrycie dachowe jest w złym stanie zachowania. Część dachu wraz z więźbą dachową połaci frontowej uległa zapadnięciu. W tym miejscu dochodzi do systematycznego zalewania wnętrza budynku przez wody opadowe. Ponadto pozostała część dachu wykazuje liczne nieszczelności, przesunięcia i wysunięcia dachówek. Połac dachu jest wyraźnie pofałdowana, co jest świadectwem uszkodzenia konstrukcji więźby dachowej.

Elementy konstrukcyjne więźby dachowej są uszkodzone i w złym stanie zachowania. Drewno narażone na wielokrotne przemoczenie jest zbutwiałe, w wielu miejscach uległo rozkładowi. Elementy konstrukcyjne posiadają rozległe plamy pleśni i grzybów, spowodowane ciągłą obecnością wilgoci.

Pokrycie dachowe od strony elewacji tylnej pokryte jest mchem i glonami oraz winogronem. Roślinność ta przyczynia się do postępującej degradacji pokrycia dachowego.

Kominy budynku wykonane z cegły pełnej są w złym stanie technicznym. Tynk jest przemoczony, odspojony i mocno wypłukany. Struktura cegieł utraciła warstwę spieku

wierzchniego, co powoduje postępującą erozję oraz degradację. Ponadto widoczne są wyraźne ślady wypłukania i ubytki spoinowania, wskazujące na poważne nieszczelności kominów.

Na skutek tych uszkodzeń, pokrycie dachowe wraz z więźbą dachową nie nadaje się do dalszego użytku. Ich stan zachowania nie pozwala na uznanie tych elementów za nadające się do jakiegokolwiek użycia .

Stropy.

W związku z niezabezpieczeniem dachu od momentu jego pierwszego uszkodzenia (trudno określić dokładną datę) oraz postępującym jego uszkodzaniem, wewnątrz budynku było sukcesywnie zalewane przez wody opadowe.

Stropy ceglane na stalowych belkach są mocno zalane wskutek czego stal mocno zardzewiała, a cegła uległa przemoczeniu. Uszkodzeniu uległa także zaprawa oraz warstwa wykończeniowa – tynk wapienno – cementowy pomalowany farbą.

Na powierzchni tynku widoczne są rozległe plamy wynikające z migracji różnego rodzaju substancji przez wszystkie warstwy stropu, na skutek działania wody. Tego rodzaju przebarwienia mają charakter chemiczny i nie są możliwe do całkowitego usunięcia.

Stropy najbardziej zawilgocone przez cykliczne opady deszczu, pokryte są wykwitami pleśni i załóżkami grzybni, które miejscami rozwinęły się w kształtne grzyby. Niewątpliwie zarodniki grzybów znajdują się także w pomieszczeniach nie wykazujących oznak zalania.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe są w większości w złym stanie. Blacha jest w wielu miejscach skorodowana, pokrzywiona lub odkształcona.

Obróbki blacharskie są w wielu miejscach odkształcone i nieszczelne, co powoduje podciekanie wody oraz zniszczenia tynku. Uszkodzony w ten sposób tynk odspoił się lub odpadł, odsłaniając wątek ceglany, który następnie jest wypłukiwany i nasączany wodą.

Zdecydowana większość rynien jest niedrożna. W rynnach zalegają liście i inne zanieczyszczenia, w tym także kępy mchów, uniemożliwiając właściwe odprowadzenie wody.

Rury spustowe są uszkodzone, zniekształcone i porozpinane. Dolna część rur spustowych nie jest wpięta do kanalizacji, lub ma uszkodzoną wylewkę. Powoduje to złe odprowadzanie wód opadowych i sukcesywne namakanie części cokołowej i fundamentów.

Tynki elewacyjne.

Tynki pokrywające elewację dworu są w bardzo złym lub katastrofalnym stanie zachowania. Wynika to głównie z ich bardzo dużego zawilgocenia, będącego głównie wynikiem zawalenia się dachu, nieszczelnych obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych oraz gęstej roślinności znajdującej się w bezpośredniej odległości dworu. Woda spowodowała odspojenie się tynku od wątku ceglanego, a tym samym jego sukcesywne odpadanie i tworzenie się rozległych obszarów odsłoniętego wątku ceglanego. Ponadto powierzchnia tynku jest zabrudzona nalotem atmosferycznym oraz wykwitami czarnej pleśni.

Odsłonięty watek ceglany ulega powolnej degradacji poprzez erozję struktury cegieł, wypłukiwanie cegły i osadzanie się pyłu ceglanego na niższych partiach tynku i wątku ceglanego. Niszczeniu ulega także spoina wapienna. Zdegradowanie wierzchniej warstwy szkliva cegieł, powoduje narażenie cegieł na szkodliwy wpływ wilgoci, która zalegając w jej porach, powoduje powolne rozsadzanie jej struktury. Ponadto cegła ta jest wrażliwa na rozwój grzybów i pleśni. W dolnych partiach wskutek podciągania kapilarnego, pojawiły się wysolenia.

Stan zachowania tynku pokrytego winoroślem jest trudny do określenia. Biorąc jednak pod uwagę stopień zawilgocenia, stan zachowania innych partii tynków oraz szkodliwy wpływ pnączy można uznać, iż tynki te są poważnie uszkodzone. Ocena ich przydatności do dalszego użycia będzie możliwa dopiero po usunięciu roślin.

Dolne partie cokołowe pokryto wtórnie tynkiem cementowym, który jest odspojony od wątku ceglanego. Przyczyną odspojenia jest wilgoć oraz woda penetrująca szczeliny.

Tynki płaskie w tym stanie zachowania nie nadają się do konserwacji. Są one w większości pozbawione spoiwa, wypłukane i zmurszałe oraz odspojone od wątku ceglanego. Pozostawienie tak słabych tynków, spowoduje zagrożenie dla przyczepności i stabilności nowych tynków.

Detal architektoniczny (gzyms koronujący) uszkodzony na skutek nieszczelności obróbek blacharskich. Gzyms ciągniony w masie posiada uszkodzenia mechaniczne, przerywające jego ciągłość. Z uwagi na ich bardzo duże zawilgocenie, zmurszenie tynku oraz wykwit pleśni i glonu nie jest możliwa ich konserwacja.

Schody wejściowe, taras za budynkiem.

Istniejące schody – główne na osi budynku oraz boczne mają konstrukcję żelbetową, a ich stan zachowania można określić jako zły. Stan zachowania tarasu jest bardzo zły, należy go skuć, aby wykonać ciągłość izolacji fundamentów. Z uwagi, iż jest to taras wtórny nie zaleca się jego odtworzenia.

Powierzchnię biegów schodów porasta winorośl, mech oraz samosiejki, która powoduje gromadzenie się i magazynowanie wilgoci. Stopnie schodów są zabrudzone nalotem atmosferycznym oraz wykwitami glonów, pleśni i mchu. Niektóre stopnie schodów uszkodzone na krawędziach – ubytki struktury betonu oraz wykruszenia. Dostrzec można też spękania.

Stolarka okienna i drzwiowa.

Stolarka okienna i drzwiowa znajdująca się na obiekcie jest w złym lub katastrofalnym stanie zachowania. Głównymi przyczynami zniszczeń są akty wandalizmu oraz wilgoć. Duża część stolarki posiada braki w oszkleniu, a kwatery okien i skrzydła drzwiowe są uszkodzone.

Struktura drewna jest przemoczona, niektóre elementy wręcz „spuchnięte”, czego skutkiem jest odspojenie się wszystkich warstw wykończeniowych. Należy zwrócić szczególną uwagę na nieszczelność termiczną stolarki, czego główną przyczyną jest spuchnięcie drewna i odkształcenie elementów. Część stolarki zaślepią deskami.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

W wielu miejscach widoczne są ubytki farby odsłaniające poszarzałe, zbutwiałe i przesiąknięte wodą drewno. Ubytki te odsłaniają profilowanie poszczególnych elementów – płycin ościeży i kwater, listew przymykowych i ślemieniowych oraz innych elementów.

Istniejąca stolarka posiada zabytkowe okucia – zawiasy, skoble i klamki w stanie złym technicznym. Są one pokryte kilkoma warstwami farby olejnej, co skutkuje zatraceniu się ich formy. Lokalnie widoczne ogniska korozji.

Z uwagi na stopień i rodzaj zniszczeń istniejąca stolarka nie nadaje się do dalszej eksploatacji, czy nawet konserwacji. Przemoczone i odkształcone drewno utraciło swoje właściwości, nie jest zdolne do utrzymania szczelności przewidzianej aktualnymi przepisami budowlanymi.

Elementy metalowe: balustrada, okucia i klamki.

Stan zachowania elementów metalowych jest zły z uwagi na duży stopień zawilgocenia oraz cyklicznie powtarzające się zalania wodami opadowymi. Powierzchnia metalu jest mocno skorodowana, miejscami wręcz „przeżarta” na wylot. Warstwa wykończeniowa w postaci farby olejnej łuszczy się, miejscowo wchodzi w reakcję chemiczną z rdzą.

Instalacja odgromowa.

Obiekt nie jest wyposażony w instalację odgromową.

VI. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

W związku z planowaną inwestycją polegającą na remoncie konserwatorskim budynku, należy bezwzględnie zadbać o substancję zabytkową, poprzez przeprowadzenie koniecznych prac konserwatorskich, zachowując odpowiednią technologię. Z uwagi na bardzo zły stan zachowania oraz dostrzegalne ingerencje (przebudowy i rozbudowy) w bryłę obiektu, należy dążyć do zachowania lub przywrócenia jak największej ilości elementów zabytkowych. Wszelkie prace należy prowadzić zgodnie z programem prac konserwatorskich oraz pod kierunkiem osoby uprawnionej – dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki.

W trakcie prac należy dążyć do odtworzenia elementów historycznych oraz poprawy estetyki obiektów. Zabrania się nadmiernej ingerencji w substancję zabytkową. Wszelkie elementy wtórne lub zaburzające oryginalną bryłę budynku należy usunąć. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, posiadających odpowiednie uzasadnienie, zezwala się na pozostawienie elementów wtórnych. Należy jednak bezwzględnie zadbać o walory estetyczne proponowanych rozwiązań. Zabrania się dokonywania rozbudowy obiektu zaburzającej lub znacząco wpływającej na historyczną bryłę obiektu.

W związku ujawnieniem zdjęcia archiwalnego z początku XX wieku, należy odtworzyć historyczny wygląd elewacji frontowej (*patrz: Ilustracja 1*). Istniejący portyk z balkonem i geometrycznym szczytem usunąć i wprowadzić klasyczny portyk zgodny w proporcjach z historycznym.

Wszystkie elementy wykazujące znaczący stopień zniszczenia lub zdegradowania (powyżej 70 % materiału), należy odtworzyć zachowując ich oryginalną formę i materiał wykonania.

Przed przystąpieniem do zasadniczych prac na elewacji, teren inwestycji należy odpowiednio zabezpieczyć oraz usunąć wszelką roślinność w otoczeniu obiektu. Usunięciu podlega bezwzględnie winorośl porastająca dużą część elewacji tylnej i dobudówki oraz niskie rośliny i samosiejki znajdujące się tuż przy budynku i bezpośrednio na nim. Z uwagi na konieczność eliminacji wilgoci zaleca się zredukować częściowo korony pobliskich drzew.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

Prace remontowo – konserwatorskie należy rozpocząć od rozstawienia rusztowania. W pierwszej kolejności zdemontować zbędne elementy, umożliwiając tym samym przystąpienie do zasadniczych prac. Prace należy prowadzić z zachowaniem odpowiedniego porządku poszczególnych zadań oraz synchronizować ich przebieg.

Prace rozbiórkowe.

W związku z rozbudową i przebudową obiektu na przestrzeni lat, należy usunąć elementy wtórne, zaburzające bryłę zewnętrzną obiektu oraz historyczny układ funkcjonalny wnętrza. W ramach prac rozbiórkowych należy usunąć:

- a) istniejący portyk wejściowy,
- b) przybudówkę,
- c) taras za budynkiem.

Prace rozbiórkowe wykonać z zachowaniem szczególnej ostrożności oraz w oparciu o projekt budowlany. Pozyskaną w trakcie rozbiórki cegłę wykorzystać w trakcie prac murarskich, np. przemurowania wątku ceglanego elewacji, murowania ścian wewnętrznych lub inne prace.

Izolacja fundamentów.

W celu usunięcia przyczyn zawilgocenia murów konieczne jest wykonanie izolacji przeciwwilgociowej budynku. Po usunięciu betonowych opasek i odkopaniu fundamentów na głębokość ok. 1m należy naprawić ściany fundamentowe (wykonane zostaną zabiegi takie jak: oczyszczenie, odsolenie, przemurowanie ubytków, oblicowanie tynkiem wapiennym) i wykonać izolację gliną łąkową. Następnie zostanie wykonana opaska zabezpieczająca z warstwą ochronną z maty bentonitowej szerokości ok. 40 cm.

Obudowa portyku wejściowego zgodnie ze zdjęciem archiwalnym.

Zaleca się odtworzenie pierwotnej bryły lukarny nad wejściem co wiąże się z odtworzeniem płyty stropowej wraz z lukarną oraz słupami. Należy przywrócić dwa filary w miejsce obecnych kolumn oraz otoczenie ganku w formie balustrady, nawiązującej stylistycznie do historycznej widocznej na zdjęciu archiwalnym. Nad gankiem zaleca się

odtworzenie gładkiego tympanonu posadowionego na gzymsie, z profilowaniem na obrzeżach.

Pokrycie dachowe, więźba dachowa, ściany szczytowe i kominy.

W związku z bardzo złym stanem zachowania pokrycia dachowego, które uległo częściowemu zapadnięciu należy je w całości wymienić. Obecne poszycie nie nadaje się do konserwacji. Zdemontowaną dachówkę zabezpieczyć i zutylizować.

Nowe pokrycie dachowe wykonać z dachówki ceramicznej w kolorze ceglano - czerwonym. Nie dopuszcza się jakiegokolwiek ingerencji w zasadniczą formę połaci dachowych budynku.

Z uwagi na bardzo zły stan techniczny więźby dachowej zaleca się jej całkowite rozebranie i wymianę na nową. Istniejąca więźba szczególnie w partiach uszkodzenia pokrycia dachowego jest przemoczona, zbutwiała i porażona biologicznie. Stan ten wyklucza ją całkowicie z dalszej eksploatacji. Nową więźbę wykonać zgodnie z projektem budowlanym, zachowując bezwzględnie kąty i nachylenia połaci dachu jak obecne. Jakichkolwiek ingerencja w zasadniczą formę istniejącego dachu jest zabroniona.

Przy wymianie więźby dachowej należy odtworzyć ściany szczytowe budynku oraz ściny pomieszczenia nad lukarną frontową na poddaszu budynku. Ściany po odtworzeniu wzmocnić obwodowym żelbetowym wieńcem w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeniesienia obciążeń. Stropodach nad dobudówką – wymiana stropodachu, wykonanie nowej warstwy termicznej i osłonowej.

Budynek jest wyposażony w kilka kominów, które z uwagi na zły stan techniczny połaci dachu również uległy uszkodzeniu. Utraciły swoją szczelność i nie nadają się do dalszego użytku. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniej wentylacji kominy wentylacyjne należy poddać szczegółowej kontroli, a następnie zdecydować o zakresie ich odbudowy. Nowe kominy wybudować w miejscu istniejących dostosowując ilość otworów wentylacyjnych do obowiązujących przepisów budowlanych. Zezwala się na nieznaczne poszerzenie kominów, jednak zachowując odpowiednie proporcje. Pozostałe kominy, które już nie będą pełniły swojej funkcji można pominąć – komin nad dobudówką, który zaburza estetykę bryły obiektu.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

Istniejące kominy rozebrać, dokonując jednocześnie selekcji najlepiej zachowanych cegieł. Cegła ta zostanie powtórnie użyta. Części znajdujące się pod połacią dachową, które zostaną następnie otynkowane, wymurować z cegły współczesnej. Fragmenty znajdujące się ponad połacią dachu wymurować z cegły rozbiórkowej wyselekcjonowanej podczas prac rozbiórkowych.

Stropy.

Znajdujące się w budynku stropy są w bardzo złym lub katastrofalnym stanie zachowania, co nie pozwala na ich dalsze użytkowanie. Stopień ich zawilgocenia, zdegradowania oraz uszkodzenia, uniemożliwia ich naprawę. Systematyczne zalewanie wodami opadowymi spowodowało nieodwracalne procesy, w znacznym stopniu osłabiające strukturę cegieł. Uszkodzeniu uległy wszystkie warstwy technologiczne stropów.

Z punktu widzenia konserwatorskiego zezwala się na ich zachowanie i wprowadzenie rozwiązań pozwalających na efektywne użytkowanie budynku. Jeśli zajdzie taka potrzeba stropy istniejące wzmocnić, stosując rozwiązania w jak najmniejszym stopniu ingerujące w stropy.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.

W związku ze stopniem zużycia, uszkodzenia lub zniszczenia należy zdemonstrować wszystkie obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe. Nowe wykonać z blachy ocynkowanej malowanej na kolor dachu, parapety w kolorze elewacji. W trakcie prac przy obróbkach blacharskich należy zadbać o odpowiednią estetykę wywinięcia arkuszy blachy.

Rynny montować tak, aby nie przesłaniały gzymsu koronującego. Wylewy rur spustowych montować tak, aby możliwie jak najlepiej odprowadzały wodę od cokołu. Dla lepszego odprowadzenia wody sugeruje się zastosowanie żeliwnego systemu kielichowego z czyszczakiem.

Tynki elewacyjne.

Z uwagi na bardzo zły stan tynków płaskich elewacji należy usunąć wszystkie partie tynku, które nie nadają się do dalszej eksploatacji. Uszkodzone partie tynku usunąć,

zachowując ostrożność, aby nie doszło do uszkodzenia wątku ceglanego. Biorąc pod uwagę stopień zniszczenia, wypłukania i zmurszenia tynku zakłada się usunięcie nawet 90% tynków. Decyzję o usunięciu konkretnych partii tynku podjąć w trakcie prac. Należy jednak dążyć do zachowanie jak największej ilości substancji zabytkowej. Skucia i odtworzenia fragmentu tynku dokonać jedynie w szczególnych przypadkach, np. gdy uszkodzenie tynku sięga więcej niż 60%.

Odsłonięty wątek ceglany należy odsolić i odgrzybić, a następnie dokładnie oczyścić i zagruntować, w celu zwiększenia przyczepności nowej warstwy scalającej – zacierka wapienna.

Prace tynkarskie należy wykonać dwuetapowo stosując najpierw podkładowy tynk renowacyjny wapienny barwiony w masie w proporcjach:

- a) 1. część wapna,
- b) 3. części piasku szarego wiślanego płukanego od 0,2-0,5 mm,
- c) 0,5. części wapna hydraulicznego,

a następnie zacierkę wierzchnią barwioną w masie w proporcjach:

- a) 2. części mączki marmurowej
- b) 1. część wapna dołowanego.

Zaprawę nanosić odpowiednimi narzędziami z zachowaniem odpowiednich odstępów czasu między poszczególnymi warstwami. Jeśli elementy rekonstruowane (głównie gzymsy ciągnione) posiadają gruby narzut tynkarski, należy prace przeprowadzić etapowo, rozważając także użycie zbrojenia. Zaprawę należy nakładać w kilku warstwach, a samo profilowanie odtworzyć zgodnie z oryginałem.

Elewacje pomalować farbą laserunkową według wskazań wybranego producenta farby. Istotną kwestią jest zachowanie efektu migotania powierzchni poprzez zastosowanie odpowiednich odcieni i technik malarskich. Kolorystyka elewacji powinna być zgodna z kolorem ujawnionym podczas badań

stratygraficznych, jednak odcień ten należy zweryfikować poprzez wykonanie prób na elewacji.

Tynki wewnętrzne.

Z uwagi na bardzo zły stan zachowania tynków wewnętrznych zaleca się skucie większości tynków wewnętrznych. Stopień ich zawilgocenia oraz zasolenia jest tak duży, iż nie pozwala na przeprowadzenie efektywnych działań konserwatorskich.

Nowe tynki wapienne należy narzucić zgodnie z technologią ich wykonania na osuszony i odsolony wążek ceglany. Tynk nakładać warstwowo, zachowując właściwy ciąg technologiczny.

Schody wejściowe i boczne.

Schody wejściowe i boczne do budynku powinny zostać poddane szczegółowej kontroli przez specjalistę branży konstrukcyjnej. W zależności od stanowiska eksperta, podjąć konieczne prace budowlane, zgodne z projektem budowlanym. Jako nową okładzinę schodów zastosować piaskowiec o niskiej nasiąkliwości.

W przypadku konieczności zamontowania balustrady na schodach wejściowych i bocznych, należy zaproponować historyczną formę, nawiązującą do charakteru budynku. Ostateczną formę uzgodnić z inspektorem WUOZ.

Stolarka okienna i drzwiowa.

W związku z pracami remontowymi i przebudową budynku w trudnym do określenia czasie, stolarka nie jest jednorodna w formie. Z uwagi na zły lub katastrofalny stan zachowania stolarki okiennej i drzwiowej, nie nadaje się ona do przeprowadzenia prac konserwatorskich. Drewno konstrukcyjne jest całkowicie niezdatne do dalszego użycia. Sugeruje się zatem, zgodnie z zapisami zaleceń konserwatorskich WUOZ (sygn. DT-II.5183.4.2023.EBo), odtworzyć ją w oparciu o istniejącą na obiekcie. Nowe okna wykonać w istniejących otworach, zgodnie z obecnym podziałem poszczególnych kwater. Zaleca się ujednolicenie wymiarów i podziałów stolarki. Zabrania się stosowania stolarki pcv.

Nową stolarkę zaprojektować zgodnie z obowiązującymi przepisami jednak z uwzględnieniem historycznych cech, np. zastosowanie konstrukcji skrzynkowej, kwatery zewnętrzne otwierane na zewnątrz, czy odpowiednie proporcje.

Nowoprojektowane okna i drzwi powinny być wykonane z litego drewna i posiadać konstrukcję skrzynkową, a kwatery i skrzydła, otwierać się na zewnątrz i do wewnątrz. Istniejąca stolarka wyposażona jest w pojedyncze szyby, jednak z uwagi na przepisy budowlane, należy zastosować szklenie spełniające odpowiednie wymogi, np. szyby zespolone do kwater zewnętrznych, a szyby pojedyncze do kwater wewnętrznych. Ze względów estetycznych proponuje się zastosowanie cienkiego pakietu osłonowego z dostosowaniem kolorystyki listwy między szkłem do koloru stolarki. Okna wykonać z drewna litego lakierowanego – kolor drewna naturalnego. Warunek ten wymusi zmianę grubości kwater okiennych i skrzydeł drzwiowych. Należy jednak zadbać o odtworzenie profilowań oraz detali, zgodnie z oryginałem oraz zastosować okucia, zawiasy i klamki odpowiadające oryginalnym.

Elementy metalowe: okucia i klamki.

Okucia metalowe stolarki zdemontować i zabezpieczyć, a następnie poddanie je pracom konserwatorskim: oczyszczenie powierzchni, szlifowanie papierami ściernymi, malowanie farbą antykorozyjną. Należy dokonać selekcji elementów i wybrać nadające się do konserwacji.

Instalacja odgromowa.

Budynek należy wyposażyć w instalację odgromową zgodnie z projektem technicznym i obowiązującymi przepisami. W trakcie prac bezwzględnie zadbać o estetykę montażu poszczególnych elementów składowych instalacji. Pręt odgromowy powinien być zamontowany tak, aby przy zachowaniu odpowiedniego napięcia powtarzał kształt dachu. Sugeruje się wybór trasy przebiegu prętu odgromowego wzdłuż linii załamania dachu, czy przy krawędzi ściany.

VII. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH¹

Prace rozbiórkowe.

1. Zabezpieczenie terenu budowy oraz montaż rusztowań.
2. Wykonanie dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac.
3. Demontaż przybudówki, zabezpieczenie u utylizacja elementów.
4. Demontaż pokrycia dachowego wraz z więźbą.
5. Demontaż tarasu za budynkiem.

Izolacja fundamentów.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Usunięcie betonowych opasek. W trakcie prac zachować ostrożność, aby nie uszkodzić wątku ścian.
3. Odkopanie fundamentów na głębokość ok. 1m
4. Naprawa ścian fundamentowych: oczyszczenie, odsolenie, przemurowanie ubytków, oblicowanie tynkiem wapiennym.
5. Wykonanie izolacji gliną łąową zgodnie z technologią jej wykonania.
6. Wykonanie opaski zabezpieczającej z warstwą ochronną z maty bentonitowej o szer. ok. 40 cm.
7. Zasypanie ścian fundamentowych.

Obudowa portyku wejściowego zgodnie ze zdjęciem archiwalnym.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.

¹ Nazwy własne przytoczone w niniejszym programie prac nie mają na celu naruszenia art. 29 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, a służą jedynie sprecyzowaniu oczekiwań jakościowych i technologicznych zamawiającego. W każdym przypadku wykonawca może zastosować materiały, bądź rozwiązania równoważne.

2. Usunięcie wszystkich wtórnych elementów obecnego wejścia do budynku.
3. Odtworzenie płyty stropowej wraz z lukarną i słupami, zgodnie z projektem budowlanym, opartym na materiałach archiwalnych.
4. Wykonanie dwóch narożnych filarów zgodnie z materiałem archiwalnym.
5. Odtworzenie balustrady nawiązującej do historycznej widocznej na zdjęciu archiwalnym.
6. Odtworzenie gładkiego tympanonu posadowionego na gzymsie, zgodnie ze zdjęciem archiwalnym.

Pokrycie dachowe, wieźba dachowa, ściany szczytowe i kominy.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Demontaż pokrycia dachowego z dachówki cementowej.
3. Demontaż wieźby dachowej.
4. Rozebranie ceglanych kominów. Cegłę nadającą się do dalszego użycia zabezpieczyć oraz użyć do wykonania innych prac konserwatorskich na obiekcie.
5. Murowanie kominów – tylko tych które będą użytkowane. Zadanie wykonać w następujący sposób:
 - a) murowanie z cegły współczesnej na zaprawie z dodatkiem cementu, wykonanie tynkowania tynkiem renowacyjnym zgodnie z technologią wybranego producenta, np. Remmers, Keim, Optholith lub produkt równoważny.
 - b) montaż metalowych osłon otworów wentylacyjnych, chroniących przed ptakami i zanieczyszczeniami.
6. Wykonanie wieńca obwodowego wzmacniającego w zakresie niezbędnym do prawidłowego przenoszenia obciążeń.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

7. Montaż więźby dachowej zgodnie z projektem budowlanym. Zabrania się zmiany kąta nachylenia dachu oraz wszelkich ingerencji zmieniających jego pierwotną formę.
8. Montaż nowego pokrycia dachowego z dachówki ceramicznej w kolorze ceglano – czerwonym, zgodnie z projektem budowlanym.
9. Montaż rynien i rur spustowych z blachy miedzianej zgodnie z założeniami programu prac konserwatorskich w tym zakresie (zob. *Program prac konserwatorskich. Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe*).

Stropy.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Zabezpieczenie istniejących stropów.
3. Wykonanie prac wzmacniających stropy istniejące jeśli zajdzie taka potrzeba. Prace wykonać tak, aby w jak najmniejszym stopniu ingerować w stropy.
4. Tynkowanie stropów istniejących zgodnie z technologią oraz zgodnie z założeniami programu prac konserwatorskich w tym zakresie.

Obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Demontaż obróbek blacharskich, rynien i rur spustowych.
3. Montaż obróbek blacharskich z blachy ocynkowanej zgodnie ze sztuką, zwracając szczególną uwagę na odpowiednie połączenia oraz wywinięcia arkuszy blachy. Obróbki dachu w kolorze pokrycia dachowego, parapety w kolorze elewacji.
4. Montaż rynien i rur spustowych z blachy miedzianej zgodnie z projektem technicznym. Szczególną troską należy objąć miejsca styku elementów miedzianych z żeliwnymi kielichami (jeśli zostanie zastosowana taka metoda

odprowadzenia wód opadowych), dbając o zachowanie należytej szczelności połączeń.

Tynki elewacyjne.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Usunięcie zmurzałych, przemoczonych i odspojonych tynków w obrębie elewacji. Czynność wykonać z zachowaniem szczególnej ostrożności, aby nie doszło do odspojenia większych partii tynku oraz wątku ceglanego.
3. Wykonanie iniekcji ciśnieniowej pęknięć pakerami z zaczynem za bazie wapna dołowanego z dodatkiem spoiwa hydraulicznego (trass wapno). Czynność wykonać tylko w przypadku odnalezienia pęknięć, zagrażających stabilności wątku ceglanego.
4. Demontaż uszkodzonych obróbek blacharskich. Prace należy wykonać z zachowaniem szczególnej ostrożności, aby nie doszło do uszkodzenia tynku elewacyjnego.
5. Gruntowanie powierzchni wątku ceglanego gruntem głęboko penetrującym.
6. Odtworzenie tynków elewacyjnych stosując zaprawę tradycyjną - tynk renowacyjny wapienny barwiony w masie w proporcjach:
 - a) 1. część wapna,
 - b) 3. części piasku szarego wiślanego płukanego od 0,2-0,5 mm trass wapna,
 - c) 0,5. części wapna hydraulicznego.

W czasie wykonywania zadania zachować odpowiedni ciąg technologiczny oraz odczekać odpowiedni czas przed nałożeniem następnej warstwy tynku.

7. Wykonanie zacierki wierzchniej barwionej w masie w proporcjach:
 - a) 2. części mączki marmurowej

b) 1. część wapna dołowanego.

Zacierkę nakładać cienką warstwą na tynk podkładowy, dbając jednocześnie o zachowanie odpowiedniego efektu finalnego.

8. Malowanie powierzchni elewacji farbami laserunkowymi, np. farbami Keim Restauro Lasur lub równoważnym. Należy stosować odpowiednie farby i techniki malarskie, aby uzyskać efekt migotania powierzchni. Kolorystykę ustalić na podstawie wykonanych wcześniej prób kolorystycznych na elewacji.

Tynki wewnętrzne

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Skucie tynków zdegradowanych nie zadających się do konserwacji.
3. Osuszenie zawilgoconych ścian.
4. Odsolenie wątku ceglanego przed przystąpieniem do tynkowania.
5. Uzupełnienie ubytków lub wymiana uszkodzonych cegieł wątku ścian za pomocą cegieł rozbiórkowych lub innych o podobnych parametrach.
6. Tynkowanie ścian tynkiem wapiennym, zgodnie z technologią ich wykonania. W trakcie prac zachować odpowiedni ciąg technologiczny.
7. Malowanie ścian farbami krzemianowymi w odpowiednio dobranym kolorze.

Schody wejściowe i boczne.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Usunięcie roślinności z powierzchni biegów schodów.
3. Wykonanie przeglądu stanu technicznego schodów przez osobę uprawnioną. Opracowanie szczegółowego programu postępowania.

4. Montaż balustrady o historycznej formie, jeśli będą tego wymagały obowiązujące przepisy budowlane.
5. Montaż okładziny schodów wykonanej z kamienia – piaskowiec o niskiej nasiąkliwości. Rodzaj użytego materiału wybrać w trakcie komisji konserwatorskiej z udziałem inspektora WUOZ oraz potwierdzić stosownym protokołem.

Stolarka okienna i drzwiowa.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Wykonanie inwentaryzacji stolarki okiennej i drzwiowej, stanowiącej podstawę opracowania projektu budowlanego.
3. Demontaż istniejącej stolarki okiennej i drzwiowej.
4. Wykonanie szczegółowego projektu budowlanego wykonawczego, pozwalającego na odtworzenie oryginalnej stolarki. Zaleca się ujednolicenie wymiarów i podziałów okien.
5. Montaż nowej stolarki okiennej i drzwiowej, wykonanej zgodnie z projektem wykonawczym.
6. Montaż okuć, zawiasów i klamek nowych lub poddanych konserwacji.

Elementy metalowe: okucia i klamki.

1. Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej przed przystąpieniem do prac konserwatorskich.
2. Demontaż elementów metalowych, jeśli pozwalają na to warunki. Elementy nie pozwalające na demontaż poddać konserwacji in situ.
3. Wykonanie selekcji okuć i klamek przeznaczonych do konserwacji.
4. Usunięcie wtórnych przemalowań. Czynność wykonać za pomocą środka do usuwania warstw olejnych, np. V33 lub równoważny. Pozostałości farb usunąć metodą mechaniczną, zachowując szczególną ostrożność.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr

592/1, obr. 0001 Bolesław.

5. Odrdzewienie elementów jeśli na powierzchni metalu pozostały resztki korozji stosując środek neutralizujący wykwyty rdzy, np. Cortanin.
6. Wykonanie koniecznych naprawy i reparacji, np. prostowanie, wyginanie, odtwarzanie brakujących fragmentów lub inne czynności mające na celu przywrócenie elementom pierwotnej formy.
7. Rekonstrukcja – jeśli zajdzie potrzeba, brakujących fragmentów na podstawie oryginału.
8. Odtłuszczenie powierzchni metalu przed zasadniczym malowaniem.
9. Zabezpieczenie wszystkich elementów konserwowanych farbą podkładową antykorozyjną.
10. Malowanie przygotowanych elementów za pomocą farby poliwinylowej, np. Eddie Schmied lub innym preparatem równoważnym, stosując metodę powlekania pędzlem.
11. Montaż elementów w miejscach pierwotnego przeznaczenia.

Instalacja odgromowa.

1. Montaż elementów instalacji odgromowej zgodnie z projektem technicznych przewidzianym dla tego zadania. W trakcie wykonywania zadania należy zwrócić szczególną uwagę na estetykę wykonania. Poszczególne elementy instalacji lokować w miejscach nie zaburzających ogólnej bryły budynku. Sugeruje się wybór trasy przebiegu prętu odgromowego wzdłuż linii załamania dachu, czy przy krawędzi ściany. Pręt odgromowy musi bezwzględnie powtarzać ich kształt dachu i być jednocześnie odpowiednio napięty.

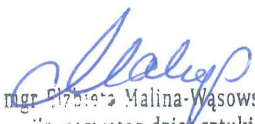
Uwagi ogólne:

Zastosowane w konserwacji środki: owadobójcze, biobójcze, głęboko penetrujące, impregnujące i hydrofobizujące powinny być kompatybilne, nie mogą się wykluczać.

Podczas prowadzenia prac demontażowych należy zachować szczególne środki ostrożności, aby nie uszkodzić substancji zabytkowych. Prace należy wykonać pod nadzorem osób posiadających stosowne uprawnienia. W przypadku odkrycia cennych polichromii lub innych elementów zabytkowych, należy ten fakt zgłosić odpowiednim organom ochrony zabytków.

Wszelkie szczegółowe rozwiązania dotyczące rozwiązań konstrukcyjnych, architektonicznych i budowlanych, zawarte są w osobnym opracowaniu i stanowią integralną część całego opracowania. Przewidziane tam rozwiązania są zgodne z przewidywanym postępowaniem konserwatorskim. W przypadku konieczności zmiany technologii wykonania prac, należy ten fakt zgłosić, uargumentować oraz uzyskać odpowiednią zgodę w zakresie wykonywanego zadania.

Wszelkie rozwiązania nieprzewidziane lub nie znajdujące źródła w wykonanych opracowaniach, należy uzgodnić z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków drogą telefoniczną, elektroniczną lub poprzez komisję konserwatorską z udziałem inspektora urzędu. Poczynione w trakcie ustalenia należy potwierdzić stosownym protokołem.

mgr Elżbieta Malina-Wąsowska
Konserwator dzieł sztuki
Nr dyplomu 8847

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

IX DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

fot. 1: Dwór w Bolesławiu-widok ogólny.

fot. 2: Dwór w Bolesławiu-widoczne zniszczenia elewacji frontowej.

STAROSTWO POWIATOWE

w Dąbrowie Tarnowskiej
33-200 Dąbrowa Tarnowska
ul. B. Joselewicza 5
tel. 14 642 24 31, fax 14 642 22 29
BA

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 3: Dwór w Bolesławiu-widoczne zniszczenia tynku elewacji frontowej oraz pęknięcie ściany.

fot. 4: Dwór w Bolesławiu-widoczne uszkodzenia płyty balkonowej portyku wejściowego oraz samosiejki.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 5: Dwór w Bolesławiu-widoczne uszkodzenia gzymsu koronującego oraz mchy i rośliny zalegające w rynnie.

fot. 6: Dwór w Bolesławiu-widoczne uniesione dachówki cementowe na pokryciu dachowym.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 7: Dwór w Bolesławiu-portyk wejściowy. Widoczne samosiejki na płycie balkonu oraz uszkodzenia tynku elewacyjnego.

fot. 8: Dwór w Bolesławiu-elewacja frontowa. Widoczne poważne uszkodzenia tynku elewacyjnego, odsłonięty wątek ceglany oraz zniszczona stolarka okienna.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 9: Dwór w Bolesławiu-widoczny zdegradowany pilaster podtrzymujący płytę balkonową.

fot. 10: Dwór w Bolesławiu-widoczny pilaster podtrzymujący płytę balkonową pozbawiony tynku.

fot. 11: Dwór w Bolesławiu-widoczne uszkodzenie tynku cokołu (spękanie i odspojenie od wątku ceglanego) oraz roślinność.

fot. 12: Dwór w Bolesławiu-stolarka drzwiowa wejścia głównego,

fot. 13: Dwór w Bolesławiu-fragment stolarki
drzwiowej wejścia głównego.

fot. 14: Dwór w Bolesławiu-fragment stolarki
drzwiowej wejścia głównego.

m6.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 15: Dwór w Bolesławiu-elewacja boczna wraz z przybudówką.

fot. 16: Dwór w Bolesławiu-fragment dolnej partii tynku elewacyjnego oraz cokołu.

fot. 17: Dwór w Bolesławiu-widoczna przybudówka przeznaczona do wyburzenia.

fot. 18: Dwór w Bolesławiu-widoczna winorośl porastająca większą część elewacji tylnej.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 19: Dwór w Bolesławiu-widoczny komin oraz uszkodzona dachówka przy nim.

fot. 20: Dwór w Bolesławiu-poleć dachu porośnięta mchem oraz uszkodzony komin.

fot. 21: Dwór w Bolesławiu-widoczna połać tylna dachu porośnięta mchem.

fot. 22: Dwór w Bolesławiu-fragment zdegradowanego tynku elewacji tylnej oraz odsłonięty wątek ceglany.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 23: Dwór w Bolesławiu-widoczna elewacja boczna z
widocznymi uszkodzeniami tynku.

fot. 24: Dwór w Bolesławiu-widoczny nalot biologiczny na
powierzchni elewacji bocznej.

fol. 25: Dwór w Bolesławiu-widoczne zmurszenie i uszkodzenia tynku elewacyjnego.

fol. 26: Dwór w Bolesławiu-widoczny nalot biologiczny oraz zdegradowanie tynku elewacyjnego.

Program prac konserwatorskich dotyczący przebudowy dawnego dworu Sroczyńskich w Bolesławiu dz. nr
592/1, obr. 0001 Bolesław.

fot. 27: Dwór w Bolesławiu-widoczne odspojenie tynku elewacyjnego.

fot. 28: Dwór w Bolesławiu-widoczne uszkodzenia stolarki okiennej oraz tynku w okolicy okien.

fot. 29: Dwór w Bolesławiu-widoczne uszkodzenia tynku na cokole oraz rury spustowej.

fot. 30: Dwór w Bolesławiu-widoczny nalot biologiczny na narożniku budynku.